

в каменното корито къпели всички, един след друг, след което се събирали на угощение, обикновенно у Ивановци.

Момите и юргените правели голямо хоро, пеели песни до мръкване.

В Пъдарево на Ивановден пеели винаги "Вельо на Иванка думаше".

БАБИНДЕН

Празнува се на 8 януари, след Ивановден, в негоучаствуват само жени. Празничният комплекс бил с много обредност, лишена обаче от каквито и да било религиозно – канонични елементи.

В обичая участвували само жени които имат деца и "бабите" – жени, които са помагали при раждането.. Оттук идва и името на празника – празник на бабата, тази, която е помогнала да се роди животът.

На този ден всяка родила жена отивала да благодари на жената, помогнала и при раждането, рано сутринта, с пешкир и сапун.

Жената честитела празника на бабата, целувала и ръка, давала и донесения сапун като го пускала от високо /за да върви напред детето като се ражда/. От своя страна бабата пропускала сапуна през ръцете си /да се "хълзга" детето и лесно да се роди/. Жената поливала на бабата да си измие ръцете, подавала и пешкира, който носела да се избърше и си отиваля,

Към обед отново идвали с топла пита,варена кокошка, баница и някакъв подарък – забрадка, престиилка, чехли и др.

Бабата също е сготвила, всички сядали на трапезата. Шитите и банините наредвали една върху друга на куп, зад който се криела бабата. В разговора тя пожелавала да се родят толкова много деца през годината, че тя да не може да се вижда зад купна от хлябове и баници, които ще и донесат.

Бабата прекърсявала трапезата и булките за здраве, детеродство и слагонолучие. Жените ядели, разговаряли, пеели, играели хоро – бабата канела свирач – каваджия или гайдарджа, за през целия ден.